

ΚοσταΔηη πρεΔα** [μον.(;)], Ιωανής Μαβροδι, Ιωάννης Ιωάνν(ου) Μάρ(ου) καπετάνος τῆς ἐξωτέρας πρια.

* Ντουμήτρου Ντούτκα ** Κοσταντήν Πρέντα]

Αναφέρεται στη στρατολόγηση, εξοπλισμό και μισθοδοσία ανδρών στην οποία ήταν υπόχρεοι οι γαιοκτήμονες. Για τον λόγο αυτό προστίθεται στη συνέχεια ότι δεν έχουν «κανένα ποσσεσιόνη», ότι στερούνταν δηλ. ακίνητης περιουσίας.

267

1779/I/24

978/φφ 118v-119r

χ. Παναγιώτη Κωνσταντά

Απόφαση οριστική. Πλαστογραφία εγγράφου. Εξύβριση και απειλή μεγαλύτερου αδελφού. Ασέβεια προς το Κριτήριο. Χρεωστική ομολογία. Υποθήκη («ένεχυρον»). Δωσιδικία εναγομένου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1779 Ιανναρίου: 24: Σιμπίνι

²/ Ἦλθεν ὁ Γιοβάνος Δημητρίου καὶ ἔκραξεν τὸν ἀδελφόν του τόν ³/ Χρίστον Δημητρίου: τὸν γεροντότερον λέγων (εἶπε τὴν κρίσιν: πρω⁴/τοστο-λογίζοντας ὁ Γιοβάνος {ὅτι} καὶ λέγοντας ὅτι ὁ (εἶπε) τὰ ἔξο⁵/δάτου ὅλα ἀπὸ τὸν ἀδελφόντου τὸν Χρίστον ὅπου ἦλθεν (εἶ)ς τὴν ⁶/ χαράντου: [[καὶ]] καὶ ἐρωτώνταστον τὸν Χρίστον ἂν τὸν ἔκραξεν ⁷/ τὸν ἀδελφόντου (εἶ)ς τὴν χαράντου, καὶ οὕτως ἀπεκρίθ(ει) ὁ Χρίστος ⁸/ ὅτι δὲν τὸν ἔκραξεν οὔτε ἔχ(ει) εἶδῃσιν, ὁ δὲ Γιοβάνος λέγ(ει) ⁹/ ὅτι ἔχ(ει) γραφὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦτου Χρίστου: ὅπου τὸν προ¹⁰/σκαλ(εἶ) να ἔλθῃ (εἶ)ς τὴν χαράντου, καὶ οὗτος εὐγαλεν τὴν γρα¹¹/φὴν παρὸν καὶ τὴν ἐδιαβάσαμεν, καὶ ἡ ὁποία (εἶ)ναι γε¹²/γραμμένη (εἶ)ς τοὺς 1778 δικημβρίου: 6: (εἶ)ς Σιμπίνι βλάχικα ¹³/ (εἶ)ναι γραμμένη τὴν ὁποίαν διαβάζοντάστην (εἶ)δαμεν ὅτι ¹⁴/ αὕτῃ δια να γράφῃ ὁ Χρίστος τὸν ἀδελφόντου να τὸν προσκαλῇ ¹⁵/ (εἶ)ς τὴν χαράντου (εἶ)ναι ὅλο τό ἐνάντιον ἔστοντας ὁ Γιοβάνος ¹⁶/ γράφ(ει) τὸν Χρίστον, καὶ τὸν εὐχαριστᾷ ὅτι τὸν προσκαλ(εἶ) καὶ (εἶ)ς ¹⁷/ τὴν μέσσην τῆς γραφῆς φαίνεται ὅτι ὁ Χρίστος νατὸν προσκαλῇ ¹⁸/ (εἶ)δέ πάλιν (εἶ)ς τό τέλος τῆς γραφῆς, πάλιν ὁ Γιοβάνος εὐχαρι¹⁹/στᾷ τὸν Χρίστον ἡ ὁποία γραφὴ ἐφάν(ει) πλαστή<.> βλέπον²⁰/τας ὁ Γιοβάνος ὅτι ἐφάν(ει) (εἶ)ς τὴν ρηθ(εἶ)σαν γραφὴν σφάλτης ²¹/ ἄρχησεν να τὸν ὑβρίζ(ει) ὁ Γιοβάνος τὸν ἀδελφόν του Χρίστον ²²/ καὶ να τὸν φοβερίζῃ ἔμπροσθεν καὶ παρὸν στο κριτήριον, καὶ νατὸν ²³/ ζητᾷ ὅτι νατὸν χρεωστῇ μερικὰ ὅπου νατὸν ἔδωσεν

προ²⁴/ χρόνων, και ἐρωτώντας τόν Χρίστον εὐγαλεν μίαν ὁμολογίαν²⁵/ χρεωστικήν ὅπου ὁ Γιοβάνος χρεωστ(εῖ) τόν Χρίστον F:250²⁶/ οὐγγρικά ἢ ὁποία (εἶ)ναι γεγραμμένη (εἰ)ς τοὺς 1769 αὐγούστου 3:²⁷/ (εἰ)ς Σιμπίνι ὅπου διαλαμβάν(ει) μέσα (εἰ)ς τήν ρηθήσαν ὁμολογίαν²⁸/ ὅτι τὸν θάν(ει) ἐνέχ(ει)ρον, και τό ὀσπήτιτου ὁ Γιοβάνος ὅπου ἔχ(ει)²⁹/ (εἰ)ς Μπρασοβόν ἔξω στό Σκέϊ τήν ὁποίαν ὁμολογίαν³⁰/ {διαβαζοντάστην} // διαβάζοντάστην, και ἐκδευτέρου νατήν ἀκούση, και ὁ ἴδιος ὁ Γιοβά²/νος: ἀφθαδίασεν και (εἶ)πεν ὅτι (εἶ)ναι ψεύτης, και ὅποιος³/ τήν ἔγραψεν ἐψεμάτισεν<.> πρὸς τούτοις ἐπρόβαλεν ὅτι τά⁴/ ὀσπήτια ὅπου ἤχαν πατρικά τους (εἰ)ς τήν Τουρκίαν ἐκ(εἶ)να ἔβαλεν⁵/ ἐνέχ(ει)ρον καί ὄχι τοῦ Μπρασοβοῦ, και ἡ ὁμολογία του διαλαμ⁶/βάν(ει) τοῦ Μπρασοβοῦ τά ὀσπήτια, και ὄχι τῆς Τουρκιᾶς.⁷/ βλέποντας πάλιν ὁ Γιοβάνος τοὺς ὑπογεγραμμένους μαρτύρους⁸/ μέσα (εἰ)ς τήν ὁμολογίαντου, ἐξαναπρόβαλλεν ὅτι (εἶ)ναι⁹/ ἀληθινή ἡ ὁμολογία του πλὴν μέ δόλον <την> ἐμεταχ(ει)ρίσθαι διανα¹⁰/ λάβη ἄσπρα στοχέριτου.

¹¹/

ἀπόφασις:

¹²/ με το να ἐφάν(ει) ἡ γραφή πλαστή και με το να εὐρέθ(ει), καί¹³/ ἡ ὁμολογίατου θεβαία και δια τήν αὐθαδέλειάν του ὅπου ἔκαμεν¹⁴/ (εἰ)ς τό κριτήριον, και μάλιστα ὑβρίζοντας, και φροberίζοντας τον¹⁵/ τρανίτερόντου ἀδελφόντου τὸν ἔπρεπεν και παιδία<.> λαπὸν¹⁶/ ὁ Χρίστος ἐμ(ει)γεν και μὲν(ει) ἀνενόχλητος ἀπὸ τὸν ρηθέντα¹⁷/ ἀδελφόντου Γιοβάνον ἔχοντας και ἡ ὁμολογίατου τήν ἰσχύν¹⁸/ κοιπόνταστη (εἰ)ς τό κριτήριόντου νάτόν πλερώση ὁ Γιοβάνος τόν¹⁹/ Χρίστον: εἰάν ὅμως ὁ Χρίστος ἤθελεν τοῦ τά χαρήση, και ἡ²⁰/θελεν τοῦ δώση και ἄλλα (εἶ)ναι νικοκύρης. και ἔστω:

²¹⁻²⁵/ Μανικάτης σαφράν(ος) mpr, θωμάς βελλεράς νῦν προεστὼς mpr, γεοργίς βελλεράς [μον.], Κόνσταντινος. Ἀρπάσης mpr, παναγιώτης Κωνσταντὰ:

στ. 2-12 Αγωγή για την καταβολή δαπανών, στις οποίες υποβλήθηκε ο ενάγων για να παρευρεθεί στον γάμο του εναγομένου, ο οποίος ισχυρίζεται ότι δεν τον κάλεσε. Κατάθεση επιστολής του εναγομένου.

στ. 13-19 Από την εξέταση της επιστολής, το Κριτήριο διαπιστώνει ότι είναι πλαστή.

στ. 20-23 Εξύβριση του εναγομένου από τον ενάγοντα, ο οποίος προβάλλει παλαιά απαίτησή του προς εξόφληση.

στ. 24-10[φ 119r] Ο εναγόμενος δεν αρνείται το χρέος. Προβάλλει ένσταση, επιδεικνύοντας ληξιπρόθεσμη χρεωστική ομολογία του ενάγοντος, η οποία περιλαμβάνει και τη σύσταση υποθήκης («ἐνέχυρον») στο σπίτι όπου κατοικεί ο ενάγων σε προάστειο του Μπρασόβ. Ο τελευταίος ισχυρίζεται, χωρίς να το αποδεικνύει, ότι η υποθήκη είχε συσταθεί για τα πατρικά τους σπίτια στην «Τουρκία», όχι γι' αυτό που κατοικεί, και ότι ο αδελφός του είχε μεταχειρισθεί δόλο για να του αποσπάσει χρήματα¹.

στ. 12-15 Αιτιολογία της αποφάσεως: διαπιστώνεται η πλαστογραφία και χρήση πλαστού εγγράφου, καθώς και η προσβλητική συμπεριφορά του ενάγοντος στο Κριτήριο, που προσβάλλει και τον μεγαλύτερο αδελφό του (εξύβριση και απειλή), για τα οποία θα έπρεπε να του επιβληθεί ποινή («παιδία»).

στ. 17-18 Για την υπόθεση της χρεωστικής ομολογίας πρέπει να αποφανθεί ο φυσικός δικαστής του ενάγοντα, εφόσον δεν γίνει εν τω μεταξύ απόφαση του χρέους του από τον εναγόμενο.

Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται περίεργο ότι το Κριτήριο δεν επιλαμβάνεται της πλαστογραφίας και των προσβολών του ενάγοντα, ενώ αναγνωρίζει ότι του άξιζε τιμωρία. Αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι αυτός δεν ανήκει στη δικαιοδοσία του και, επομένως, θα έπρεπε να εναχθεί από την Κ και τον προσβληθέντα αδελφό του στο αρμόδιο Κριτήριο του Μπρασόβ. Τα πρακτικά και η απόφαση του Κριτηρίου θα μπορούσαν, βεβαίως, να χρησιμοποιηθούν εκεί ως αποδεικτικό υλικό.

Συνάγεται επίσης ότι η απόφαση θα έκανε δεκτή την αγωγή για την καταβολή των εξόδων του αδελφού για να έρθει στο γάμο, εάν είχε πράγματι προσκληθεί.

1. Ο εναγόμενος δεν αρνείται το χρέος, αλλά προβάλλει ένσταση συμψηφισμού.

268

ΑΘΗΝΩΝ

1779/II/3

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ II9v

σχ. 261, 263, 266

Πρακτικό. Κατάλογος των μελών που θα καταβάλουν τη δαπάνη για τη δωρεά των αλόγων στον αυστριακό στρατό.

// 1779 φεβρουαρίου 3 ἐσυνάχθημ(εν) τὴν σήμερον ἡμεῖς οἱ ὑποκά²/τῶθεν γεγραμμένοι καὶ ἐκάμαμ(εν) τὸ ρεπαρτίτζιο τῶν ἀλόγων

³ / Θωμᾶς Βελλεράς μετὸν Γιανάκην Ἀλεξίου	ἄλογο	1
⁴ / Μανικάτης Σαφράν(ος) μετὸν υἱὸν τοῦ Γεώργιον	»	1
⁵ / Γιανάκης Γεωργίου μετὸν γραμβρόντου Διμήτρη Κότζου .	»	1
⁶ / Γεώργι(ος) Βελλεράς	»	1
⁷ / Γέωργι(ος) Μάρκου καὶ Γιανάκης Μάρκου ἀδέλφια . . .	»	1
⁸ / Κωνσταντίν(ος) Ἀρπάση μετὰ τῶν υἱῶν του καὶ Κυρήτσης Χατζῆ Τύχου	»	1
⁹ / Κωνσταντίν(ος) Πὸπ [.. ⁴ ..] καὶ κερά πενδερά του	»	1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ